

HUR MÄTER DU DIG SJÄLV? ÄR DU DUKTIG ELLER GOD?

Alla mäter vi oss själva på något sätt. Såklart vi lär oss mäta längd, vikt och så vidare men också våra mjukare variabler så som att vara "bra" på något sätt. Vi mäter vårt allmänna värde medvetet eller omedvetet på den omöjliga skalan varje dag. Men fokus för vårt mätande kan skifta i olika livsfaser.

Nästan alla utvecklingsstegar som beskrivs i utvecklingspsykologiska böcker för vuxna av kloka gummor och gubbar, Wilber, Piaget, Maslow med flera, går över någon form av mer egocentrisk, prestationsinriktad fas i livet där värderandet av det egna jaget så småningom går över till att viljan att bidra till andra eller något större hamnar mer i fokus. Att vara en god människa och bidra till en bättre värld blir mer värt att mäta på äldre dagar.

Men en omskrivning av de mer politiska "skämtsamma" uttrycken; är du inte vänster när du är ung har du inget hjärta, är du inte höger när du bli gammal har du ingen hjärna skulle då så att säga gå emot utvecklingspsykologin här.

Som tur är går dessa grovt förenklade slutsatser mot varandra. Så enkelt som i teorin är det ju aldrig.

Men en sak är säker, vi behöver som vanligt både och. Vi är aldrig antingen eller utan vi är alltid syntesen av polerna. Vi vill bidra till det gemensamma goda och vi vill bidra till vårt alldeles egna goda liv. Att hitta rätt fokus mellan jag och vi är kanske något av det viktigaste var och en kan syssla med. Kanske är det just det som är balans i livet?

Så hur är ditt fokus just nu, har du bra balans mellan ditt eget goda och det stora goda? Tänk om du kunde mäta det!

Hur skulle det bli? Skriv några rader.
